

”مینی بچی - تم صاحبزادی سو شہزادی بننی والی ہو، تمہیں کسی پی چیز
کی اچا نہیں رکنی ہے، کسی سین کچ پی مانگنا نہیں ہے“

پرشن :- طبیت کو نیک رکنی کی لیٹی کونسا آڈار نہیں چاہیٹی؟
اُتر :- کئین بچی سمجھتی ہے وئیوون کی آڈار پر طبیت نیک رہینگی۔ پرننو بابا کھتی
ہے بچی یہاں تمہیں وئیوون کی اچا نہیں رکنی چاہیٹی۔ وئیوون سین طبیت نیک نہیں
ہونگی۔ طبیت نیک رکنی کی لیٹی تو یاد کی یاترا چاہیٹی۔ کھا جاتا ہے خوشی جئسی
خوراک نہیں۔ تم خوش رہو، نشی ۾ رہو۔ یگی ۾ دڈیچی رشی کی مثل ہڈیان دو تو طبیت نیک
ہو جائینگی۔

اوم شانتی . باپ کو کھا جاتا ہے کرن کراونہار۔ تم صاحبزادی ہو۔ تمہارا اس سرشتی ۾
اونچی تی اونچا پوزیشن ہے۔ تم بچون کو نشا رہنا چاہیٹی کہ ہر صاحبزادی، صاحب کی مت
پر اب قر سین اپنا راجہ پاگیہ استاپن کر رہی ہے۔ یہ پی کسکی ہڈی ۾ یاد نہیں رہتا ہے۔
بابا سپی سینٹرس کی بچون کی لیٹی کھتی ہے۔ انیک سینٹرس ہے، انیک بچی آتی ہے۔
ہرایک کی ہڈی ۾ سدیو یاد رہی کہ ہر بابا کی شریمت پر قر سین وشو ۾ شانتی سک کا راجہ
استاپن کر رہی ہے۔ سک اوڑ شانتی یہ دو اکیر ہین یاد کرنی ہے۔ تم بچون کو کتنا گیان
ملتا ہے، تمہاری ہڈی کتنی وشال ہونی چاہیٹی۔ اسپر جامڑی ہڈی نہیں چل سکتی۔ اپنی کو
صاحبزادی سمجھو تو پاپ ختم ہو جاتی۔ بہت ہے جنکو سارا دن باپ کی یاد نہیں رہتی ہے۔
بابا کھتی تمہاری ہڈی دل کیون ہو جاتی ہے؟ سینٹرس پر ائسی ائسی بچی آتی ہے، جنکی
ہڈی ۾ ہے ہین نہیں کہ ہر شریمت پر وشو ۾ راجہ استاپن کر رہی ہے۔ اندر ۾ وہ نشا، قلک
ہونی چاہیٹی۔ مرلی سنی سین رومانچ کری ہو جانی چاہیٹی۔ یہاں تو بابا دیکتی ہے بچون کی
اوڑ ہین رومانچ دید رہتی ہے، دیر بچی ہے جنکی ہڈی ۾ یہ یاد نہیں رہتا ہے کہ ہر شریمت
پر بابا کی یاد سین وکرم وناش کر اپنی راجڈانی استاپن کر رہی ہے۔ روز بابا سمجھاتی ہے
بچی، تم واریٹرس ہو، راوٹ پر جیت پانی والی ہو۔ باپ تمہیں مندر لائق بناتی ہے پرننو اتنا
نشا وا خوشی بچون کو رہتی ٹوریٹی ہے، کوئی چیز نہیں ملی تو بس روٹ پرینگی۔ بابا کو تو
وندر لگتا ہے بچون کی اوستا پر۔ مایا کی زنجیرون ۾ قس پرتی ہے۔ تمہارا مان، تمہاری
کاروبار، تمہاری خوشی تو وندر فل ہونی چاہیٹی۔ جو متر سنہندیون کو نہیں پوٹتی ہے وہ
کپی باپ کو یاد کر نہیں سکیںگی۔ قر کیا پد پائینگی! وندر لگتا ہے۔

تم بچون ۾ تو بڑا نشا چاہیٹی۔ اپنی کو صاحبزادی سمجھو تو کچ پی مانگی کی پرواہ نہ
رہی۔ بابا تو ہمکو اتنا اٹاہ خزانہ دیتی ہے جو 21 جنم تک کچ پی مانگی کا ہین نہیں ہے،
اتنا نشا رہنا چاہیٹی۔ پرننو بلکل ہین دل، جامڑی ہڈی ہے۔ تم بچون کی ہڈی تو 7 فٹ لنبی
ہونی چاہیٹی۔ منش کی لنبائی اڈک سین اڈک 6-7 فٹ ہوتی ہے۔ بابا بچون کو کتنا حلاس ۾
لاتی ہے کہ تم صاحبزادی ہو، دنیا کی لوگ تو کچ پی سمجھتی نہیں۔ انکو تم سمجھاتی ہو
کہ صرف تم یہ سمجھو ہم باپ کی سامنی بٹنی ہے، باپ کو یاد کرتی رہینگی تو وکرم

وناش هونگي. باپ سمجھاتي هئ بجي، مايا تمھارا بهت کڙا دشمن هئ، دوسرون کا اتنا دشمن نهين هئ، جتنا تمھارا هئ. منش تو جانتني هين نهين، تڄ ٻڌي هئ. انھين آسري ٻڌي ڪھا جاتا هئ. بابا روز روز تہر بچون ڪو ڪھتي هئ تہر صاحبزادي هو، باپ ڪو ياد ڪرو اوڙ دوسرون ڪو آپسمان بناتي رهو. تہر سڀڪو يھ پي سمجھاءِ سڪتي هو ڪ پڳوان تو سچا صاحب هئ نان. تو هہر انڪي بجي صاحبزادي نھري، تہر بچون ڪو چلتي ڦرتي ٻڌي ۾ يھ ياد رکنا هئ. سروس ۾ دڙيچي رشي مثل هڏيان پي دي ديني چاهيئي. يھان هڏي دينا تو ڪيا اوڙ هين آتاه سک وٽيو چاهيئي. طببت ڪوئي ان چيزون سين ٿوريئي اچي هوتي هئ. طببت ڪي ليئي چاهيئي ياد ڪي ياترا. وه خوشي رھني چاهيئي. اڙي، هر تو ڪلپ ڪلپ مايا سين هارتي آئي، آبي مايا پر جيت پاتي هئ. باپ آڪر جيت پھناتي هئ. آبي پارت ۾ ڪتنا دک هئ، آتاه دک ديني والا هئ راوڻ. وو لوگ سمجھتي هئ اٿروپلين هئ، موٽرين محل هئ، بس، يھي سورڳ هئ. يھ نهين سمجھتي ڪ يھ تو دنيا هين خلاص هوني هئ. لاکون، ڪروڙون خرچا ڪرتي، ڊئمر آد بناتي، لڙائي جهڳڙا ڪرتي هئ، بات مت پوڄو. ڪتنا ڪچڙا لڱا پرا هئ. اسڪو ڪھا جاتا هئ نرڪ. سورڳ ڪي تو بڙي مھما هئ. بڙودا ڪي مھاراڻي سين پوڄو مھاراجا ڪھان ڪيا؟ تو ڪھينگي سورڳواسي هوئا. سورڳ ڪسڪو ڪھا جاتا هئ يھ ڪوئي جانتني نهين، ڪتنا گھوڙ انڌياري ۾ هئ. تہر پي گھوڙ انڌياري ۾ ٿي. اب باپ ڪھتي هئ تمڪو ايشوريه ٻڌي ديتا هون. آپني ڪو ايشوريه سنتان صاحبزادي سمجھو. صاحب پڙهاتي هئ شھزادا بناني ڪي ليئي. بابا ڪھاوت سناتي هئ نان ريڇا ڄاڻي.... (پيڙ ڪيا سمجھي) آبي تہر سمجھتي هو منش پي سپ پيڙ بڪريون ڪي طرح هئ، ڪچ پي نهين جانتني هئ. ڪيا ڪيا بئنڊ اڀما ڪرتي هئ. تمھاري ٻڌي ۾ آد مڏيه انت ڪا راز هئ. اچي ريت ياد ڪرو ڪ هر وشو ۾ سک شانتي استاپن ڪر رهي هئ. جو مددگار بنينگي وهي اونچ پد پائينگي. وه پي تہر ديڪتي هو ڪ ڪوئن ڪوئن مددگار بنني هئ. آپني دل سين هرايڪ پوڄي ڪ هر ڪيا ڪر رهي هئ؟ هر ريڇ بڪري تو نهين هئ؟ منشون ۾ اھنڪار ديڪو ڪتنا هئ، گُزر گُزر ڪرني لڳ پرتي هئ. تمڪو تو باپ ڪي ياد رھني چاهيئي. سروس ۾ هڏيان ديني هئ، ڪسي ڪو ناراض نهين ڪرنا هئ، نه هونا هئ. اھنڪار پي نهين آنا چاهيئي. هر يھ ڪرتي، هر اتني هوشيار هئ، يھ خيال آنا پي ديهه ايمان هئ. اُسڪي چلن هين اُنسي هو جاتي، جو شرر آ جائينگي. نهين تو تمھاري جئسا سک اوڙ ڪوئي ڪو هو نه سڪي. يھ ٻڌي ۾ ياد رهي تو تہر چمڪتي رهو. سينئر ۾ ڪوئي تو اچي مھارتي هئ، ڪوئي گھوڙي سوار، پيادي پي هئ. اسر بڙي وشال ٻڌي هوني چاهيئي. ڪئسي ڪئسي برھمڻيان هئ، ڪوئي تو بڙي مددگار هئ، سروس ۾ ڪتني خوشي رھتي هئ. تمڪو نشا چڙھنا چاهيئي. سروس بگر ڪيا پد پائينگي. ما باپ ڪو تو بچون ڪي ليئي رگارڊ رھتا هئ. پرنتو وه اپنا خد رگارڊ نهين رکتني تو بابا ڪيا ڪھينگي.

تہر بچون ڪو ٿوري ۾ هين سڀڪو باپ ڪا سنديش دينا هئ. بولو، باپ ڪھتي هئ من مناڀو. گيتا ۾ ڪچ اڪير هئ آتي ۾ لوڻ. يھ هيوز دنيا ڪتني بڙي هئ، ٻڌي ۾ آنا چاهيئي. ڪتني بڙي دنيا هئ، ڪتني منش هئ، يھ ڦر ڪچ پي نهين رھينگي. ڪوئي ڪنڊ ڪا نام نشان نهين هونگا. هر سورڳ ڪي مالڪ بنني هئ يھ دن رات خوشي رھني چاهيئي. ناليچ تو بهت سهج هئ،

سمجھاني والي بڙي رمز باز چاهيئي. انيڪ پرڪار ڪي ڀڪتيان هئ. باپ ڪهتي هئ مٿن تمڪو بهت ڊپلومنت بناتا هون. وه ڊپلومنت اٽمبسيڊر ڪو ڪهتي هئ. تو بچون ڪي ٻڌي ۾ ياد رهنا چاهيئي. اوهو! بيحد ڪا باپ همڪو ڊئريڪشن ديتي هئ، تہ ڌارڻ ڪر اڙون ڪو پي باپ ڪا پريچيہ ديتي هو. سواءِ تمھاري باقي ساري دنيا ناستڪ هئ. تمھاري ۾ پي نمبر وار هئ. ڪوئي تو ناستڪ پي هئ نان. باپ ڪو ياد هين نھين ڪرتي. خد ڪهتي هئ بابا همڪو ياد پوڻ جاتي هئ، تو ناستڪ نھري نان. اٽسا باپ جو صاحبزادا بناتا، وه ياد نھين آتا هئ. يھ سمجھني ۾ پي بڙي وشال ٻڌي چاهيئي. باپ ڪهتي هئ مٿن هر پانچ هزار ورش باد آتا هون، تمھاري دواران هين ڪاريہ ڪراتا هون. تہ واريئرس ڪني اچي هو. ”وندي ماترم“ تہ گائي جاتي هو. تہ هين پوجيہ ٿي ڦر پوجاري بني هو. آب شريمت پر ڦر سين پوجيہ بن رهي هو. تو تہ بچون ڪو بڙا شانتي سين سروس ڪرني هئ. تمھين اُشانتي نھين هوني چاهيئي. بابا سپ ديڪتي رهتي هئ هرايڪ ڪي چلن ڪئي هئ. بابا ڪتنا نشا چڙهائي هئ ڦر پي ڪوئي سروس نھين ڪرتي، کاتي هين رهتي تو ڦر 21 جنر سروس ڪرني پرينگي. داس داسيان پي تو بنينگي نان. پچاڙي ۾ سپڪو ساڪياتڪار هونا هئ. دل پر تو سروسبل هين چڙهينگي. تمھاري سروس هين يھ هئ ڪسڪو امرلوڪ ڪا واسي بنانا. بابا همٿ تو بهت دلاتي هئ، ڌارڻا ڪرو، ديھ ايمانين ڪو ڌارڻا هو نھين سڪتي. تہ جانتي هو باپ ڪو ياد ڪر هر وٽشبالين سين شوالين ۾ جاتي هئ، تو اٽسا بن ڪر پي دڪانا هئ.

بابا تو چنيون ۾ لکتي هئ. لاڏلي روحاني صاحبزادون، آب شريمت پر چلينگي، مهارٿي بنينگي تو شهزادي ضرور بنينگي. ايمر آبجيڪٽ هين يھ هئ. ايڪ هين سچا بابا تمڪو سپ باتين اچي ريت سمجھاءِ رهي هئ. سروس ڪر اڙون ڪا ڪلياڻ پي ڪرتي رهو. يوگ بل نھين تو ڦر اچائين هوتي هئ، يھ چاهيئي، وه چاهيئي. وه خوشي نھين رهتي، ڪها جاتا خوشي جيئي خوراڪ نھين. صاحبزادون ڪو تو بهت خوشي رھني چاهيئي. وه نھين هئ تو ڦر انيڪ پرڪار ڪي باتين آتي هئ. اڙي، باپ وشو ڪي بادشاهي دي رهي هئ، باقي اڙ ڪيا چاهيئي! هرايڪ اپني دل سين پوچي ڪ هر اتني مينني بابا ڪي ڪيا سروس ڪرتي هئ؟ باپ ڪهتي هئ سپڪو ميسيج ديتي جائو صاحب آيا هوئا هئ. واسطو ۾ تو تہ سپ بردرس هو. پل ڪهتي هئ هر سپ پائي پائي ڪو مدد ڪرني چاهيئي. اس خيال سين پائي ڪھ ديتي هئ. يھان تو باپ ڪهتي هئ تہ ايڪ باپ ڪي بچي پائي پائي هو. باپ هئ هين سورڳ ڪي استاپنا ڪرني والا. هيون بناتي هئ بچون دواران. سروس ڪي ڀڪتيان تو بهت سمجھاتي هئ. متر سنبنڌيون ڪو پي سمجھانا هئ. ديڪو، بچي ولائٽ ۾ هئ وه پي سروس ڪر رهي هئ. دن پرت دن لوگ آفتين ديڪ ڪر سمجھينگي مرني ڪي پھلي ورثا تو لي لبوبن. بچي اپني متر سنبنڌيون ڪو پي اُنا رهي هئ. پوٽر پي رهتي هئ. باقي نرنتر پائي پائي ڪي اوستا رهي، وه مشڪل هئ. باپ نين تو بچون ڪو صاحبزادي ڪا ٿائيتل ڪتنا اچا ديئا هئ. اپني ڪو ديڪنا چاهيئي. سروس نھين ڪرينگي تو هر ڪيا بنينگي؟ اکر ڪوئي نين جمع ڪيئا تو وه کاتي کاتي چڪتو هو گيا اڙ هين اُنڪي خاطي ۾ چڙهتا هئ. سروس ڪرني والي ڪو ڪيپي يھ خيال پي نہ آئي ڪ هر نين اتنا ديئا، ان سين سپڪي پرورش هوتي هئ. اس ليئي مدد ڪرني والون ڪي خاطري پي ڪي جاتي هئ، سمجھانا چاهيئي وه ڪلاني والي هئ. روحاني بچي تمڪو ڪلاتي هئ. تہ اُنڪي شيوا ڪرتي هو، يھ بڙا حساب هئ.

منسا، واچا، ڪرمڻا انهنون ڪي سروس هيٺن نهيٺن ڪريندي تو وه خوشي ڪئي هوندي. شو بابا ڪو ياد ڪر پوچن بناتي هئ تو انڪي طاقت مليندي. دل سين پوچنا هئ هر سپڪو راضي ڪرتي هئ؟ مهارتي بچي ڪتني سروس ڪر رهي هئ. بابا ريگزين پر چتر بنواتي هئ، يه چتر ڪيپي ٿوئيندي ڦوئيندي نهيٺن. بابا ڪي بچي بڻي هئ، آپيهين پيچ ديندي. باپ ڦر پئي ڪهان سين لائيندي. يه سڀ سينٽرس ڪئي چلتي هئ؟ بچي هيٺ چلاتي هئ نان. شو بابا ڪهتي هئ ميري پاس تو ايڪ ڪوڙي پي نهيٺن هئ. آڱي چل ڪر تمڪو آپيهين آڪر ڪهيندي هماري مڪان تهر ڪام ۾ لڳائو. تهر ڪهيندي اب ٿو ليت. باپ هئ هيٺ غريب نواز. غريبون ڪي پاس ڪهان سين آڱي. ڪوئي تو ڪروڙپتي، پدمپتي پي هئ. انهنون ڪي ليئي يهان هيٺ سورب هئ. يه هئ مايا ڪا پامپ. انڪا فال هو رها هئ. باپ ڪهتي هئ تهر پهلي صاحبزادي بني هو ڦر شهزادي جاڪر بنيندي. پرنٽو اتني سروس پي ڪر ڪي دکائو نان. بهت خوشي ۾ رهنا چاهيئي. هر صاحبزادي هئ ڦر شهزادي بنني والي هئ. شهزادي تب بنيندي جب بهتون ڪي سروس ڪريندي. ڪتنا خوشي ڪا پارا چڙهنا چاهيئي. اچا!

ميني ميني سڪيلڊي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنڱ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار:-

(1) ڪسي ڪو ڪي نه تو ناراض ڪرنا هئ، نه ناراض هونا هئ. آپني هوشيار ڪا يا شيوا ڪرني ڪا آهنڪار نهيٺن دکانا هئ. جيئي باپ بچون ڪا رڱارڊ رڪتي هئ اٽسي سيمر ڪا رڱارڊ سيمر هيٺ رکنا هئ.

(2) يوگ ٻل سين آپني سڀ اچائين سماپت ڪرني هئ. سدا اسي خوشي وا نشي ۾ رهنا هئ ڪ هر صاحبزادي سو شهزادي بنني والي هئ. سدا شانتي ۾ ره سروس ڪرني هئ. رڱ رڱ ۾ جو پوت پري هوئي هئ، انهيٺن نڪال دينا هئ.

وردان - حد ڪي راييل اچائون سين مڪت ره شيوا ڪرني والي نسوارٿ شيواڌاري پو

جيئي برهما باپ نين ڪرم ڪي ٻنڌن سين مڪت، نياري بنني ڪا ثبوت ديتا. سوا شيوا ڪي سنيهه ڪي اوڙ ڪوئي ٻنڌن نهيٺن. شيوا ۾ جو حد ڪي راييل اچائين هوتي هئ وه پي حساب ڪتاب ڪي ٻنڌن ۾ بانڌتي هئ، سچي شيواڌاري اس حساب ڪتاب سين پي مڪت رهندي هئ. جيئي ديهه ڪا ٻنڌن، ديهه ڪي سنڀنڌ ڪا ٻنڌن هئ، اٽسي شيوا ۾ سوارٿ، يه پي ٻنڌن هئ. اس ٻنڌن سين وا راييل حساب ڪتاب سين پي مڪت نسوارٿ شيواڌاري بنو.

سلوگن - واعدون ڪو فائيل ۾ نهيٺن رڪو، فائيل بن ڪر دکائو.